

7. เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ทำให้เกิดความสำเ็จ

การเข้าร่วมการอบรม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณะกรรมการที่มีประสบการณ์ในการพิจารณาโครงการวิจัยในคน

8. ผู้ที่มีส่วนร่วมทำให้เกิดความสำเ็จ และบทบาทของบุคคลนั้น

- ทีมวิจัย ที่เป็นผู้ร่วมวิจัย ในโครงการวิจัย
- นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพที่หน่วยงาน
- ผู้บริหารของวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นผู้สนับสนุนและให้โอกาสในการทำวิจัย

9. อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางในการแก้ปัญหา/อุปสรรคดังกล่าว

การอบรมเป็นการเรียนรู้ออนไลน์ด้วยตนเอง ทำให้ขาดโอกาสการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เรียนคนอื่น

10. ผลลัพธ์หรือความสำเ็จที่เกิดขึ้น

ดำเนินการศึกษาวิจัยทางคลินิกแล้วเสร็จ และได้รับโอกาสในการเป็นผู้ประเมินโครงการอื่นอีก 3 โครงการที่ยื่นขอรับการพิจารณาการวิจัยในคน ที่สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต

11. การเรียนรู้ของผู้เล่าเรื่องจากประสบการณ์ความสำเ็จดังกล่าว

การศึกษาวิจัยทางคลินิก มีความเกี่ยวข้องกับการขอรับการพิจารณาการวิจัยในคน จำเป็นต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัยในคน ซึ่งมีหลักในการเคารพในบุคคลโดยขอความยินยอมจากอาสาสมัคร และอาสาสมัครตัดสินใจได้อย่างอิสระ เคารพในความเป็นส่วนตัวและเก็บรักษาข้อมูลของอาสาสมัคร รวมถึงมีแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับอาสาสมัครกลุ่มเปราะบาง คำนึงถึงหลักคุณประโยชน์โดยประเมินและชั่งน้ำหนักคุณประโยชน์และความเสี่ยง และคำนึงถึงหลักความยุติธรรมโดยมีเกณฑ์การคัดเลือกและคัดออกอาสาสมัครอย่างไม่มีอคติ กระจายความเสี่ยงโดยการสุ่มตัวอย่าง มีการวางแผนที่เหมาะสม การรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และสามารถสรุปผลการวิจัยได้

12. สมรรถนะ (ความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ) ของผู้เล่าเรื่อง

มีความเข้าใจถึงขั้นตอนการขอรับการพิจารณาขอจริยธรรมการวิจัยในคนเพิ่มขึ้น เรียนรู้และสามารถให้ข้อคิดเห็นเมื่อมีโอกาสได้ประเมินโครงการอื่น ถ่ายทอดและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาได้

13. ผลงานเชิงประจักษ์ของผู้เล่าเรื่อง คือ

ได้รับหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน (COA No. RSUERB2020-073) สำหรับโครงการวิจัยเรื่อง การทดสอบการระคายเคืองและประสิทธิภาพของแผ่นแปะไฮโดรเจลบรรจุน้ำมันพริกในการบรรเทาอาการปวด